

KAMER SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Kamer 54/1)

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ

Saat yaklaştı ve her şey ay gibi ortaya çıktı.

(Muhammed 47/18)

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرِيهِمْ

Onlar, o saatin ansızın gelmesinden başka ne bekliyorlar? Onun bütün şartları ortadadır. Artık gerçekten gelince, hatırlarlar.

(Necm 53/57)

أَزَفَتِ الْأَزْفَةُ

Yaklaşmakta olan yaklaştı.

(Necm 53/58)

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

Onu Allah'tan başkası ortaya çıkaramaz!

(Necm 53/59)

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ

Yoksa bu sözler sizi şaşırtıyor mu?

(Necm 53/60)

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

Ağlayacağınıza gülüyor musunuz?

(Necm 53/61)

وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ

Üstelik dik kafalısınız.

(Kamer 54/2)

وَأِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

Onlar bir âyet/ mucize görseler yüz çevirir: “Sürüp giden bir büyü” derler.

(Yunus 10/76)

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

Onlara katımızdan gerçek gelince: “Kesinlikle bu apaçık bir büyü!” dediler.

(Yunus 10/77)

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ سِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

Musa dedi ki: “Gerçek size gelince böyle mi söylersiniz? Bu şimdi büyü mü? Büyücüler umduklarına kavuşamazlar.”

(Sebe 34/43)

وَإِذَا تَنَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُ
أَبَائَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا أَفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ

Onlara birbirini açıklayan âyetlerimiz bağlantılarıyla okunduğunda: "Bu adam sizi, atalarınızın kulluk ettiği şeyden uzaklaştırmak istiyor" dediler ve devam ettiler: "Bu, uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değil." İnkâr edenler de dedi ki: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değil."

(Sebe 34/44)

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ

Oysa onlara ders alacakları kitaplar vermemiş, senden önce bir uyarıcı da göndermemiştik.

(Kamer 54/3)

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ

Yalanlar ve arzularına uyarlar. Her işin gerçekleşeceği bir yer ve zaman vardır.

(Enam 6/67)

لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

“Her haberin gerçekleşeceği bir yer ve zaman vardır; yakında öğrenirsiniz.”

(Muhammed 47/14)

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

Rabbinden gelen açık bir belgeye dayanan kişi, yaptığı kötülükler kendine güzel görünen kişi gibi olur mu? Onlar arzularına uyarlar.

(Kamer 54/4)

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

Onlara ne haberler geliyor, içinde kendilerini bundan vazgeçirecek olanları da var.

(Kamer 54/5)

حِكْمَةٌ بِالْعَمَىٰ فَمَا تُغْنِي النَّذْرُ

Doğruluğun zirvesinde hükümler... Ama uyarılar işe yaramıyor.

(Yunus 10/101)

قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

De ki: “Göklerde ve yerde neler olduğuna bir bakın. Ama inanıp güvenmeyen bir topluluğa âyetler de uyarılar da fayda etmez.”

(Yunus 10/102)

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

Kendilerinden önce gelip geçenlerin gördükleri günlerin benzerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki: “Bekleyin, bende sizinle birlikte bekleyenlerdenim.”

(Kamer 54/6)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نَكُرٍ

Artık onlardan yüz çevir. O davetçinin görülmemiş bir şeye davet edeceği gün,

(Ta Ha 20/108)

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

O gün, dosdoğru o davetçinin peşinden gideceklerdir ve bütün sesler Rahman için kısılacak, fısıltıdan başka bir şey duyamayacaksınız.

(Saffat 37/174)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئَ

O halde, bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

(Saffat 37/175)

وَأَبْصِرْ هُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

Onları gör; yakında onlar da görürler.

(Kaf 50/41)

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ

O seslenicinin yakın bir yerden sesleneceği güne kulak ver.

(Kaf 50/42)

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ

O gün o dehşetli sesi, bütün gerçekliği ile duyarlar. İşte bu, çıkış günüdür.

(Kamer 54/7)

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنتَشِرٌ

gözleri saygıyla öne eğilmiş olarak kabirlerinden çıkar, çekirge sürüleri gibi olurlar.

(Yasin 36/51)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

Sura üflenince bunlar; derhal kabirlerinden kalkar ve hızla Rablerine doğru akın ederler.

(Yasin 36/52)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

“Eyvah! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? İşte bu, Rahman’ın tehdit ettiği. Demek ki elçiler doğru söylemiş” derler.

(Mearic 70/43)

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِضُونَ

O gün onlar, putlarına koştıkları gibi kabirlerinden fırlayıp çıkarlar.

(Mearic 70/44)

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهَهُمْ ذَلَّةً ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

Saygıyla önlerine bakarlar, alçaklık her yanlarını sarar. İşte onlara vadedilen gün o gündür!

(Kamer 54/8)

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ

Davetçiye odaklanırlar. Bütün kâfirler: “Bu ne çetin bir gün!” derler.

(Furkan 25/26)

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا

O gün gerçek yetki Rahman’ındır. Kâfirlere çok zor bir gün olacaktır.

(Furkan 25/27)

وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

Zâlim, o gün iki elini ısırarak diyecek ki: “Keşke, elçi ile birlikte bir yola girseydim.

(Furkan 25/28)

يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا

Yazık oldu bana. Keşke falanı dost edinmeseydim.

(Furkan 25/29)

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا

Doğrusu beni, bana gelen gerçeği hatırlamaktan uzaklaştırdı. Şeytan insanı böyle yüzüstü bırakır.”

(Kamer 54/9)

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

Onlardan önce Nûh’un halkı da yalanladılar, kulumuzu yalanlamalarının ardından: “Bu, cinlerin etkisinde“ dediler ve engellediler.

(Müminun 23/23)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

Nûh’u halkına elçi gönderdik. Onlara: “Ey halkım! Kulluğu Allah’a yapın; sizin başka ilâhınız yoktur. Hâlâ kendinizi korumayacak mısınız?” dedi.

(Müminun 23/24)

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَّقَضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ

Halkından uyarılara kulak tıkayan ileri gelenler dediler ki: “Bu sizin gibi bir beşerden başka nedir ki? Size üstünlük kurmak istiyor. Allah elçi gönderecek olsaydı, melekleri gönderirdi. Biz önceki atalarımızdan böyle bir şey duymadık.

(Müminun 23/25)

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَبَرَّ بِصُورِهِ حَتَّىٰ حِينٍ

Bu olsa olsa cinlerin etkisine girmiş bir adam olur. Bir süre onu gözleyin.”

(Müminun 23/26)

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

Nûh: “Rabbim! Beni yalanlamalarına karşı bana yardım et” dedi.

(Kamer 54/10)

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ

O da Rabbine yalvardı: “Yenik düştüm, bana yardım et!”

(Nuh 71/26)

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

Nûh dedi ki: “Rabbim! Bu kâfirlerden yeryüzünde dolaşan kimseyi bırakma.

(Nuh 71/27)

إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

Eğer bırakırsan kesinlikle kullarını saptırırlar. Bunlardan doğanlar da ancak günahkâr ve nankör olurlar.

(Nuh 71/28)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ
الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

Rabbim! Beni, ana babamı, evime mümin olarak giren erkek ve kadınları bağışla! Zâlimlerin de sadece yıkımlarını artır!”

(Kamer 54/11)

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ

Biz de boşalan sularla göğün kapılarını açtık.

(Kamer 54/12)

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

Yerden de pınarlar fışkırttık, kararlaştırılan işin olması için sular birbiriyle buluştu.

(Kamer 54/13)

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْحِ وَدُسُرٍ

Nûh'u, levhaları birbirine perçinlenmiş bir gemiye bindirdik.

(Hud 11/40)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۖ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

Sonunda emrimiz çıktı ve geminin tandırını kaydandı. Nûh'a dedik ki: "Erkekli dişili her türden birer çifti ve hakkında karar çıkan kişi dışında aileni ve îmân edenleri gemiye bindir." Pek azı dışında onunla birlikte îmân eden olmadı.

(Hud 11/41)

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبُهَا وَمُرْسِيهَا ۗ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Nûh dedi ki: "Haydi binin! Bunun akıp gitmesi de durması da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz Rabbimin bağışlaması bol, merhameti sınırsızdır."

(Kamer 54/14)

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا ۖ جَزَاءً لِمَن كَانَ كُفِرَ

Nankörlük edilen kişiye bir karşılık olarak, gemi gözümüzün önünde akıp gidiyordu.

(Hud 11/44)

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلُغِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

"Ey yer! Suyunu yut! Ey gök! Suyunu tut!" dendi. Sular çekildi, iş tamamlandı, gemi Cudi'nin üstüne oturdu ve: "Zâlimler topluluğu uzak olsun!" dendi.

(Hud 11/48)

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ ۗ وَأُمَّمٌ سَنُنْتَعِبُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

"Ey Nûh! Sen ve beraberindekilerden oluşacak ümmetler; katımızdan esenlik, güvenlik ve bereketlerle inin! İçlerinden öyle ümmetler çıkacak ki onları önce yararlandıracamız, sonra acıklı azabımız onları çarpacaktır" denildi.

(Kamer 54/15)

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

Gemiye, bir âyet olarak bıraktık. Hiç öğüt alan var mı?

(Müminun 23/29)

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

De ki: “Rabbim! Beni bereketli bir yere indir; indirenlerin en hayırlısı Sensin.”

(Müminun 23/30)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

Bunda mutlaka âyetler vardır. Yaptığımız sadece ağır bir imtihandan geçirmektir.

(Kamer 54/16)

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

Uyarıların ardından gelen azabım nasılmış!

(Mümin 40/5)

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ
وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

Onlardan önce Nûh’un halkı ve arkalarından gelenler de yalanladılar. Her ümmet kendi uydurmalarıyla bu gerçeği ortadan kaldırmak için mücadeleye girerek, kendilerine gelen elçiyi avuçlarının içine almaya çalıştı. Ben de onları oradan aldım. Cezalandırmam nasılmış?

(Nuh 71/25)

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

Onlar, günahlarından dolayı suda boğuldular. Ardından da ateşe atılacaklar. Allah ile aralarına girecek yardımcılar da bulamayacaklar.

(Kamer 54/17)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

Hatırlanması için Kuran’ı kolaylaştırdık. Hatırlayan var mı?

(Meryem 19/97)

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا هُ بِلسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا

Sadece ve sadece; kendini koruyanlara onunla müjde verisin, inatçı bir topluluğu da uyarasın diye onu senin diline kolaylaştırdık.

(Duhan 44/58)

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا هُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Böylece onu senin dilinle kolaylaştırdık. Belki hatırlarlar.

(Kamer 54/18)

كَذَّبْتَ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٌ

Âd da yalanlamıştı. Yapılan uyarıların ardından gelen azabım nasılmış!

(Ahkaf 46/21)

وَأَنْذَرُ آخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَابِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Âd'ın kardeşi Hûd'u hatırlat; Hani Ahkaf'ta halkını uyarmıştı. Aslında ondan önce de sonra da: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben sizin hakkınızda dehşetli bir günün azabından korkuyorum" diye uyarılar gelip geçmişti.

(Ahkaf 46/22)

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنِ الْهَيْتِ فَأَتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Dediler ki: "Sen bizi ilâhlarımızdan çevirmeye mi geldin? Söylediğin doğruysa hemen bizi tehdit ettiğin şeyi getir!"

(Ahkaf 46/23)

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

Hud: "Onun bilgisi sadece Allah'tadır. Ben elçi gönderildiğim şeyi size bildiriyorum. Ama görüyorum ki siz, kendini bilmeyen bir topluluksunuz" dedi.

(Ahkaf 46/24)

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

Bütün ufku saran afetin vadilerine yöneldiğini görünce: "Bu bize yağmur getiren bir bulut kütleli!" dediler. Aksine! O, acele istediğiniz şeydir. İçinde acıklı azap olan bir rüzgârdır.

(Kamer 54/19)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ

Soğuğu kesilmeyen bir günde üstlerine dondurucu bir rüzgâr gönderdik.

(Fussilet 41/15)

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Âd halkı, yeryüzünde haksız yere büyüklenmiş ve: "Bizden güçlü kim var?" demişti. Onları yaratan Allah'ın kesinlikle daha güçlü olduğunu görmüyorlar mıydı ki, âyetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.

(Fussilet 41/16)

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

Onlara soğuk günlerde dondurucu bir rüzgâr gönderdik ki, dünya hayatında alçaltıcı azabı tattıralım. Ahiretteki azapları daha da alçaltıcı olacak ve onlara yardım edilmeyecektir.

(Kamer 54/20)

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ

İnsanları, kökünden sökülmüş hurma kütükleri gibi kaldırıp atıyordu.

(Ahkaf 46/25)

تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبَحُوا لَا يَرَىٰ إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ

Rabbinin emriyle her şeyi kökünden söküyordu. Sabaha erdiklerinde yerlerinde yeller esiyordu. Biz suçlular topluluğunu işte böyle cezalandırırız.

(Hakka 69/7)

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَىٰ الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ
نَخْلٍ خَاوِيَةٍ

Allah rüzgârı, her şeyi silip süpürecek şekilde yedi gece, sekiz gün üzerlerine saldı. Orada olsaydın, bütün halkı yere serilmiş halde görürdün; içi boşalmış hurma kütükleri gibiydiler.

(Kamer 54/21)

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

Yapılan uyarıların ardından gelen azabım nasılmış!

(Hud 11/59)

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

İşte Âd... Rablerinin âyetlerini bile bile inkâr ettiler, O'nun elçilerine karşı çıktılar ve nerede bir inatçı zorba varsa ona uydular.

(Hud 11/60)

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ
هُودٍ

Onlar bu dünyada dışlandılar; kıyamet gününde de dışlanacaklardır. Dikkat edin, Âd halkı Rablerini inkâr ettiler. Dikkat edin, Hûd'un halkı Âd uzaklaştırıldı.

(Kamer 54/22)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

Hatırlanması için Kuran'ı kolaylaştırdık. Hatırlayan var mı?

(Leyl 92/5)

فَأَمَّا مَنْ آتَىٰ

Kim veren el olur ve kendini korur,

(Leyl 92/6)

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ

en güzeli doğrularsa,

(Leyl 92/7)

فَسَيُسِّرُهُ لِيُسْرَىٰ

ona en kolayı, kolaylaştıracamız.

(Leyl 92/8)

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ

Kim de cimrilik eder ve kendini yeterli görür,

(Leyl 92/9)

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ

en güzeli yalanlarsa,

(Leyl 92/10)

فَسَيُسِّرُهُ لِّلْعُسْرَىٰ

ona en zoru, kolaylaştıracamız.

(Kamer 54/23)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

Semûd da uyarıları yalanladı.

(Şuara 26/141)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

Semûd halkı da gönderilen elçileri yalanladı.

(Şuara 26/142)

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

Bir gün kardeşleri Sâlih onlara dedi ki: “Kendinizi korumayacak mısınız?”

(Şuara 26/143)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

Ben sizin için güvenilir bir elçiyim.

(Şuara 26/144)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah'tan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin!

(Kamer 54/24)

فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

Dediler ki: “İçimizden, tek başına kalmış bir beşere mi uyacağız! O zaman kesinlikle bir sapkınlık ve çılgınlık içine gireriz.

(Kamer 54/25)

ءَأَلْقَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ

Hatırlatma görevi aramızdan ona mı verilmiş? Aksine o; yalancının, kendini beğenmişin teki!”

(Kamer 54/26)

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ

Yalancının ve kendini beğenmişin kim olduğunu yarın öğrenecekler.

(Kamer 54/27)

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

Kesinlikle, onları imtihan etmek için bir dişi deve gönderiyoruz. Sabırlı ol ve onları izle.

(Şuara 26/154)

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بَيِّنَاتٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Sen de bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsin. Doğru söylüyorsan bize bir âyet/ mucize getir.”

(Hud 11/64)

وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
عَذَابٌ قَرِيبٌ

Ey halkım! Bu, Allah'ın dişi devesidir; sizin için bir âyettir. Bırakın Allah'ın toprağında otlasın. Ona kötü niyetle dokunmayın yoksa, yakın bir azaba yakalanırsınız.”

(Kamer 54/28)

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ

Onlara suyun deve ile kendi aralarında paylaştırıldığını bildir. Sırası gelen suyun başında bulunsun.

(Şuara 26/155)

قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ

Dedi ki: “İşte size bir dişi deve! Suyu bilinen bir gün o, bir gün de siz içeceksiniz.

(Şuara 26/156)

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Ona, bir kötülük yapmayın, yoksa dehşetli bir günün azabı sizi yakalar.”

(Kamer 54/29)

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

Derken arkadaşlarını çağırdılar; o da bıçağı kaptığı gibi deveyi kesti.

(Hud 11/65)

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ

Hemen deveyi kestiler. Sâlih dedi ki: “Üç gün daha yurdunuzdan yararlanın. Bu, yalanlanan bir vaat değildir.”

(Hud 11/66)

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

Emrimiz gelince, Sâlih'i ve onunla birlikte îmân edenleri, bizden bir rahmet olarak, o günün rezilliğinden kurtardık. Şüphesiz Rabbin daima en güçlüdür, en üstündür.

(Şuara 26/157)

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَادِمِينَ

Hemen deveyi kestiler, ardından pişman oldular.

(Şuara 26/158)

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

O azap onları hemen yakaladı. İşte bunda mutlaka bir âyet/ibret vardır ama onların çoğu mümin olmadı.

(Kamer 54/30)

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

Yapılan uyarıların ardından gelen azabım nasıl olmuş!

(Fussilet 41/13)

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ

Yüz çevirirlerse de ki: “Sizi uyarıyorum; Âd ve Semûd gibi bir cezaya çarptırılabilirsiniz.”

(Fussilet 41/17)

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Semûd halkına da rehberlik ettik ama onlar rehberle karşı körlükten yana olunca, kazandıklarına karşılık gökten gelen alçaltıcı bir azaba çarptılar.

(Kamer 54/31)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

Doğrusu üzerlerine yüksek bir ses gönderdik; derhal hayvan barınağına serilmiş kuru otlar gibi oldular.

(Hud 11/67)

وَآخِذْ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

Zulmedenleri o ses yakaladı da kendi yurtlarında diz çökmüş olarak sabahladılar.

(Hud 11/68)

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا إِنْ تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْضًا لِّثَمُودَ

Sanki orada hiç var olmamışlardı. Dikkat edin, Semûd halkı Rablerini inkâr ettiler. Dikkat edin, Semûd uzaklaştırıldı.

(Zariyat 51/44)

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

Rablerinin emrine azgınlıkla başkaldırdılar. Ardından onları yıldırım çarptı, bakakaldılar.

(Zariyat 51/45)

فَمَا اسْتَبَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ

Ayağa kalkamadılar, yardım edilenlerden de olmadılar.

(Kamer 54/32)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

Hatırlanması için Kuran'ı kolaylaştırdık. Hatırlayan var mı?

(Kehf 18/87)

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكَرًا

Dedi ki: "Zulmedeni mahrum bırakacağız. Sonra o, Rabbine geri döndürüldüğünde Rabbi de ona, kötü bir azapla azap edecektir.

(Kehf 18/88)

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

Kim imân eder ve ıslah eden iyi işler yaparsa onun için en güzel karşılık vardır. Ona söyleyeceğimiz işlerimizde bir kolaylık sağlayacağız."

(Kamer 54/33)

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِينَ

Lût halkı da uyarıları yalanladı.

(Şuara 26/160)

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

Lût halkı da gönderilen elçileri yalanladı.

(Şuara 26/161)

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ

Bir gün kardeşleri Lût onlara dedi ki: "Kendinizi korumayacak mısınız?"

(Şuara 26/162)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

Ben sizin için güvenilir bir elçiyim.

(Şuara 26/163)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah'tan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin.

(Şuara 26/164)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

Buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan sadece varlıkların Rabbidir.

(Şuara 26/165)

اتَّاتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

Siz insanlardan erkeklere mi yaklaşıyorsunuz?

(Şuara 26/166)

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ

Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerden uzak duruyorsunuz, öyle mi? Hayır, siz yasakları çiğneyen bir topluluksunuz.”

(Şuara 26/167)

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

Dediler ki: “Ey Lût! Bu işin peşini bırakmazsan mutlaka sürgün edilenlerden olursun.”

(Şuara 26/168)

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

Lût: “Bu işiniz beni sizden iyice soğuttu” dedi.

(Şuara 26/169)

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

“Rabbim! Beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar.”

(Şuara 26/170)

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık.

(Şuara 26/171)

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

Geride kalanlardan ihtiyar bir kadın hariç.

(Kamer 54/34)

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

Gerçekten de, onların üzerine bir ateş gönderdik. Lût ailesini, seher vaktinde kurtarmıştık.

(Kamer 54/35)

نِعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

Bu, katımızdan bir nimetti. Şükredenleri işte böyle ödüllendiririz.

(Kamer 54/36)

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ

Lût, kısıkrak yakalayacağımız konusunda onları uyarılmıştı ama uyarıları ciddiye almadılar.

(Kamer 54/37)

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

Üstelik Lût'un konuklarını elde etmeye çalışıyorlardı ki gözlerini kör ediverdik: “Şimdi uyarıların ardından gelen azabımı tadın.”

(Hud 11/78)

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ

Halkı coşturulmuş halde ona geldiler; Bundan önce de o kötü işleri yaparlardı. Dedi ki: “Ey halkım! Bunlar kızlarım... Sizin için temiz olan kızlardır. Allah'tan korkarak kendinizi koruyun da beni misafirlerime rezil etmeyin. İçinizde olgun bir adam yok mu?”

(Hud 11/79)

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقِّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

“Gerçekten kızlarınla ilgilenmediğimizi iyi bilirsin. Bizim ne istediğimizi de iyi bilirsin” dediler.

(Hud 11/80)

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ

“Keşke size karşı gücüm olsaydı, ya da sağlam bir sığınağa girebilseydim” dedi.

(Hud 11/81)

قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِبْ أَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ
بِقَرِيبٍ

Misafirler dediler ki: “Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz; bunlar sana asla ilişemezler. Ailenle birlikte gecenin bir bölümünde yola çık; içinizden hiç kimse arkasına bakmasın. Karın hariç; çünkü bunların başına gelecek olan ona da gelecektir. Azapla buluşma zamanları sabahdır. Sabah yakın değil mi?”

(Kamer 54/38)

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ

Sabah erkenden onları kalıcı bir azap karşıladı.

(Şuara 26/173)

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

Üzerlerine bir yağmur yağdırdık; uyarılmış kişilerin yağmuru ne kötüydü.

(Şuara 26/174)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

İşte bunda mutlaka bir âyet/ibret vardır ama onların çoğu mümin olmadı.

(Kamer 54/39)

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِي

“Artık uyarıların ardından gelen azabımı tadın.”

(Saffat 37/177)

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

Azabımız onların sahalarına inince, uyarılanların sabahı ne kötü olur!

(Ankebut 29/40)

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ
خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يُظْلِمُونَ

Bunların hepsini, işlediği günah yüzünden yakaladık. Onlardan kimine bir ateş gönderdik, kimi korkunç bir sese tutuldu, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyordu, onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(Kamer 54/40)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

Hatırlanması için Kuran'ı kolaylaştırdık. Hatırlayan var mı?

(Zariyat 51/55)

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

Hatırlat! Çünkü hatırlatma müminlere fayda verir.

(Âlâ 87/8)

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى

Sana en kolayı kolaylaştıracamız!

(Âlâ 87/9)

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى

O halde hatırlat; verirse hatırlatma fayda verir.

(Âlâ 87/10)

سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى

Saygı duyan hatırlayacak,

(Âlâ 87/11)

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

hayırsız olan ondan kaçınacaktır.

(Ğâşiye 88/21)

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

Hatırlat! Sen sadece bir hatırlatıcısın.

(Kamer 54/41)

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ

Kuşkusuz Firavun hanedanına da uyarılar geldi.

(Araf 7/103)

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

Daha sonra onların arkasından Musa'yı âyetlerimizle Firavuna ve onun ileri gelenlerine elçi olarak gönderdik.
Onlar âyetlerimize zulmettiler. Bak bakalım, doğal düzeni bozanların sonu nasıl olmuş?

(Araf 7/104)

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

Musa dedi ki: “Ey Firavun! Şüphesiz ben varlıkların Rabbi tarafından gönderilmiş bir elçiyim.

(Araf 7/105)

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

Üzerimdeki görev, Allah hakkında sadece gerçeği söylemektir. Size Rabbinizden bir belge de getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle beraber gönder.”

(Yunus 10/75)

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

Sonra onların ardından da Musa'yı ve Harun'u, âyetlerimizle birlikte Firavun'a ve onun ileri gelenlerine gönderdik. Ardından büyülenerek suçlular topluluğu oldular.

(Kamer 54/42)

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ

Âyetlerimizin tamamını yalanladılar. Biz de onları, üstün bir güçle yakaladık.

(İsra 17/101)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّئِلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا

Kuşkusuz Musa'ya dokuz açık âyet/ mucize verdik. Sor İsrailoğullarına; o âyetler/ mucizeler geldiğinde Firavun ona dedi ki: “Ey Musa! Öyle zannediyorum ki, sen büyülenmiş birisin.”

(İsra 17/102)

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَائِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

Musa dedi ki: “Çok iyi bilirsin ki bunları birer gösterge olarak indiren göklerin ve yerin Rabbinden başkası değildir. Ey Firavun! Öyle zannediyorum ki, sen bittin.”

(Şuara 26/63)

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

Bunun üzerine Musa'ya: “Âsân ile denize vur!” diye vahyettik. Vurunca, deniz hemen ikiye ayrıldı. Her parçası heybetli bir dağ gibi oldu.

(Şuara 26/65)

وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ

Musa'yı ve beraberinde olan herkesi kurtardık.

(Şuara 26/66)

ثُمَّ أَعْرَقْنَا الْأَخْرِينَ

Sonra diğerlerini suda boğduk.

(Şuara 26/67)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ هُمْ مُؤْمِنِينَ

İşte bunda mutlaka bir âyet/ibret vardır ama onların çoğu mümin olmadı.

(Kamer 54/43)

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

Sizin kâfirleriniz bunlardan daha mı hayırlı? Yoksa zeburlarda sizin beraat ettiğinize dair bir şey mi var?

(Nisa 4/49)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Kendilerini temize çıkaranları görmez misin? Aksine, Allah istediğini temize çıkarır. Onlara kıl kadar haksızlık yapılmaz.

(Nisa 4/50)

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا

Baksana, yalanlarıyla nasıl da Allah'a iftira ediyorlar! Apaçık bir günah olarak bu onlara yeter.

(Kamer 54/52)

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

Yaptıkları her şey zeburlardadır.

(Kamer 54/53)

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَنْزَرٌ

Küçük, büyük hepsi yazılıdır.

(Kamer 54/44)

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ

Yoksa: “Biz kenetlenmiş bir topluluğuz” mu diyorlar?

(Meryem 19/81)

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

Üstünlük elde etmek için, Allah ile aralarına ilâhlar koydular.

(Ankebut 29/25)

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوِيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ

İbrahim dedi ki: “Sizin bu putlara tutunmanız sadece dünya hayatında aranızda kaynaşmaya vesile olsun diyedir. Kıyamet günü biriniz diğerini inkâr edecek her biriniz diğerini dışlayacaktır. Sığınacağınız yer o ateştir. Size yardım eden de olmayacaktır.

(Kamer 54/45)

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

O topluluk, yakında bozguna uğrayacak ve arkalarını dönüp gidecektir.

(Sad 38/11)

جُنُودٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ

Bunlar, şurada bozguna uğramış birliklerden oluşan bir ordudur.

(Sad 38/12)

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَانِ

Onlardan önce Nûh halkı, Âd ve piramitler sahibi Firavun da yalanlamıştı.

(Sad 38/13)

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ

Semûd, Lût halkı ve Eykeliler; işte o birliklerdir.

(Sad 38/14)

إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ

Ancak hepsi elçileri yalanladılar ardından azabı hak ettiler.

(Kamer 54/46)

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةِ أَذَىٰ وَآمْرٌ

Aslında, o saat onların buluşma zamanıdır. O saat, çok feci ve çok acı olacaktır.

(Enbiya 21/97)

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ
مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ

Tümüyle gerçek olan vaat yaklaştığında bir de bakarsın inkâr edenlerin gözleri yuvalarından fırlamıştır: “Vay halimize! Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik, aksine biz zâlimler olduk!”

(Enbiya 21/98)

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ

Hem siz, hem de Allah ile aranızda koyarak kulluk ettikleriniz cehennem yakıtısınız, oraya gireceksiniz.

(Enbiya 21/99)

لَوْ كَانُوا لَآءِ الْهَيْئَةِ مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

Onlar ilâh olsalardı oraya girmezlerdi. Hepsi orada, ölümsüz olacaklardır.

(Enbiya 21/100)

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

Onlar için orada bir inleme vardır. Orada kimseyi dinlemeyeceklerdir.

(Kamer 54/47)

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ

Kesinlikle suçlular şaşkınlık ve şımarıklık içindedir.

(Zuhuf 43/74)

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

Suçlular ise kesinlikle ölümsüz olarak cehennem azabındadırlar.

(Zuhuf 43/75)

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

Azap onlardan hafifletilmeyecek, orada ümitlerini yitireceklerdir.

(Kamer 54/48)

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

Ateşin içinde yüzüstü süründürülecekleri gün: “Cehennem dokunuşlarımı tadın!” denir.

(Ankebut 29/54)

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

Senden azabı çabuklaştırmanı istiyorlar. Cehennem, kesinlikle kâfirleri kuşatacak.

(Ankebut 29/55)

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

O gün azap, onları üstlerinden ve ayaklarının altından saracak ve şöyle denecektir: “Yaptıklarınızı tadın!”

(Ahkaf 46/34)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Ateşle yüzleştirildikleri gün, inkâr edenlere sorulur: “Bu gerçek değil mi? Rabbimize yemin olsun ki evet!” derler. “İnkâr etmenize karşılık tadın şu azabı!” denir.

(Nebe 78/30)

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

Tadın bakalım; artık size azaptan başka bir şey tattırmayacağız!

(Kamer 54/49)

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

Biz, yarattığımız her şeyi mutlaka bir ölçüye göre yaratırız.

(Şûrâ 42/29)

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

Gökleri, yeri ve her ikisinde yayılmış canlıları yaratması Allah’ın âyetlerindedir. O, istediğinde onları bir araya toplamanın ölçüsünü koyandır.

(Ahkaf 46/33)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزِبْ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Gökleri ve yeri yaratan, yaratırken de yorgunluk duymayan Allah’ın, ölüleri diriltmenin ölçüsünü koyan olduğunu görmediler mi? Evet, O her şeyin ölçüsünü koyandır.

(Kamer 54/50)

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

Emri bir kere veririz; göz kırpma gibidir.

(Bakara 2/117)

بَدِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Gökleri ve yeri, örneksiz yaratan O'dur. Bir şeyin olmasına karar verdiği zaman sadece "Ol!" der, o da oluşur.

(Nahl 16/77)

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerin ve yerin bütün gizli bilgileri Allah'a aittir. O saatin gelişi göz açıp kapayıncaya kadardır, belki daha da yakındır. Doğrusu Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Yasin 36/28)

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

Ondan sonra halkına gökten bir ordu indirmedik, indirmeyiz de.

(Yasin 36/29)

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

Sadece tek bir seslenme oldu, hemen sötüverdiler.

(Kamer 54/51)

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

Gerçekten sizin gibi nicelerini helak ettik; hâlâ öğüt alan yok mu?

(Tevbe 9/69)

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكَثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Siz de öncekiler gibisiniz! Onlar sizden daha güçlüydüler. Malları ve evlatları daha çoktu. Paylarına düşenin sefasını sürdüler. Öncekiler paylarına düşenin nasıl sefasını sürdülerse siz de payınıza düşenin öyle sefasını sürdünüz. Onların dalıp gittikleri gibi siz de dalıp gittiniz. İşte böylelerinin, dünyada ve ahirette yaptıkları boşa gitmiştir. Kaybedenler işte onlardır.

(Tevbe 9/70)

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ
وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنْتَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bunlara kendilerinden önce gelmiş olan Nûh'un halkının, Âd'ın, Semûd'un, İbrahim'in halkının, Medyen ahalisinin ve altı üstüne getirilmiş yerlerin haberi ulaşmadı mı? Elçileri onlara açık belgelerle gelmişlerdi. Allah onlara asla zulmetmedi ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(Neml 27/52)

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Zulmettikleri için çökmüş evleri oradadır. Bunda bilenler topluluğu için mutlaka bir âyet/ibret vardır.

(Zuhruf 43/8)

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

Onlardan daha güçlülerini yakalayarak helak ettik. Öncekilerin örnekleri anlatılmıştı.

(Kamer 54/52)

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

Yaptıkları her şey zeburlardadır.

(Kamer 54/53)

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ

Küçük, büyük hepsi yazılıdır.

(Kehf 18/49)

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فترى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ
لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ
أَحَدًا

Kitapları önlerine koyulur. Suçluların, kitapta olanlardan korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvah! Bu nasıl kitap ki küçük büyük bırakmadan hepsini sayıp dökmüş." Yaptıkları her şeyi karşılarında hazır bulurlar. Senin Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.

(Yasin 36/12)

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ

Ölüleri biz dirilteceğiz. Yaptıklarını ve geride bıraktıklarını da yazmaktayız. Her şey tek tek, açıkça önümüzdedir.

(Kamer 54/54)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ

Şüphe yok ki, kendilerini koruyanlar cennetlerde; nehir kenarında,

(Hicr 15/45)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Kendilerini koruyanlar ise cennetlerde ve pınar başlarında olacaklar.

(Hicr 15/46)

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ

“Oraya esenlik ve güven içinde girin.”

(Hicr 15/47)

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ

İçlerindeki kötü duyguları söküp atacağız. Sedirler üzerinde kardeşçe karşılıklı oturacaklar.

(Hicr 15/48)

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ

Orada onlara bir yorgunluk dokunmayacak, onlar oradan çıkarılacak değiller.

(Kamer 54/55)

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ

Doğruluk meclisinde, güçlü hükümdarın katındadırlar.

(Maide 5/119)

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Allah diyecek ki: “Bugün doğruların doğruluklarından yararlanacağı gündür. İçinden ırmaklar akan cennetler onlarıdır ve ebediyen orada kalacaklardır. Allah onlardan razıdır, onlar da Allah'tan razı olacaklardır. Muhteşem başarı işte budur!”

(Maide 5/120)

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerin, yerin ve onlardaki her şeyin yönetimi Allah'a aittir. O, her şeye bir ölçü koyandır.